

MÉGIS

Amit évek alatt felépítesz, lerombolhatják egy nap alatt,
MÉGIS ÉPÍTS!

(a calcuttai gyermekotthon faláról)

Alapító okirat (Tervezet)

- Jézus Krisztus születése után 2000 évvel,
- Szent István királyunk megkoronázása és keresztény magyar államunk megalapítása után 1000 esztendővel,
- II. János Pál pápaságának 22. évében,
- 10 esztendővel azután, hogy véget ért az idegen megszállás és egyházunk elnyomása,
- amikor a székesfehérvári megyéspüspök dr. Takács Nándor főpásztor,
- a pátyi plébános Zsolnay Béla apátplébános,

mi Páty római katolikus polgárai elhatároztuk, hogy templomot, közösségi házat és plébániát építünk.

Templomot emelünk, hogy községünkben is méltó lakhelye legyen az Istennek, közösségi házat, ahol gyermekeink az Úr közelségében találkozhatnak és plébániát, ahol pásztorunk lakhat.

Bízunk abban, hogy a mindenható Isten kegyelméből egyházunk és hazánk újjászületik, és ehhez az újjászületéshez hozzá tudunk járulni templomunk és egyházközségünk építésével. Tudjuk, hogy a kőből rakott templomnál fontosabb a Jézus Krisztus által alapított közösség, az Anyaszentegyház, amelyet saját magunkból építünk, és ez a feladat nehezebb, mint a fizikai munka, mert nem az anyagot, hanem saját magunkat kell legyőzni. Tudjuk azt is, hogy hitünk és erőnk nem elégséges ahhoz, hogy ezt a munkát elvégezzük, de ismerjük Mennyei Atyánk szeretetét, aki nemcsak a csapások elviselésében, de az újjáépítésben is mindig segítette nemzetünket.

Ezen a napon, amikor ezt az alapkövet elhelyezzük, azért könyörgünk, hogy fogadja el áldozatunkat az Úr, erősítse meg közösségünket és szabadítson meg bennünket bűneinktől, különösen a vizálykodástól, amely annyiszor eltávolított Tőle és vesztünket okozta. Áldja meg erőfeszítésünket, amellyel lelki közösséget és kő templomot építünk.

Páty, 2000. június 17-én

Lelki templomot is építünk

„Ó nagy Isten, kérve kérünk, templomodba jöjj közénk,
Te kegyelmes jószággal kérésünket elfogadd,
S áldásodat bőven áraszd mindenkor e szent helyen!”

(Részlet VIII. század előtti himnuszából)

Sokunk számára emlékezetes lelki élmény betérni egy csendes templomba, megállni, Istenhez fohászolni legalább pár pillanatra, hogy azután felfrissülve, erőt merítve haladjunk tovább.

Isten felé fordulásunk egy másik, közösségi formája az, amikor a templomban helyi egyházközségünk tagjaival közösen imádkozunk el egy litániát vagy rózsafüzért.

Lelki életünk bensőséges része az Oltáriszentségben jelenlévő Krisztus imádása közös szentségimádás formájában.

Legteljesebb közösségi liturgikus eseményünk a szentmise, melyet az Egyház önmaga áldozataként mutat be a Mennyei Atyának. A szentmisén énekszóval is imádkozunk Istenünkhöz.

Minél több alkalommal van lehetőségünk arra, hogy együtt imádkozzunk testvéreinkkel, annál természetesebb része lesz ez az életünknek.

Betérni a templomba egy fohászra, együtt imádkozni egy litániát, felváltva imádkozni szentségimádás formájában, közös imával, énekléssel résztvenni a szentmiséken önmagunk számára adhat hitbéli erősödést, és a helyi egyházközségünket is erősíthetik ezek az események. Éljük ezekkel a lehetőségekkel!

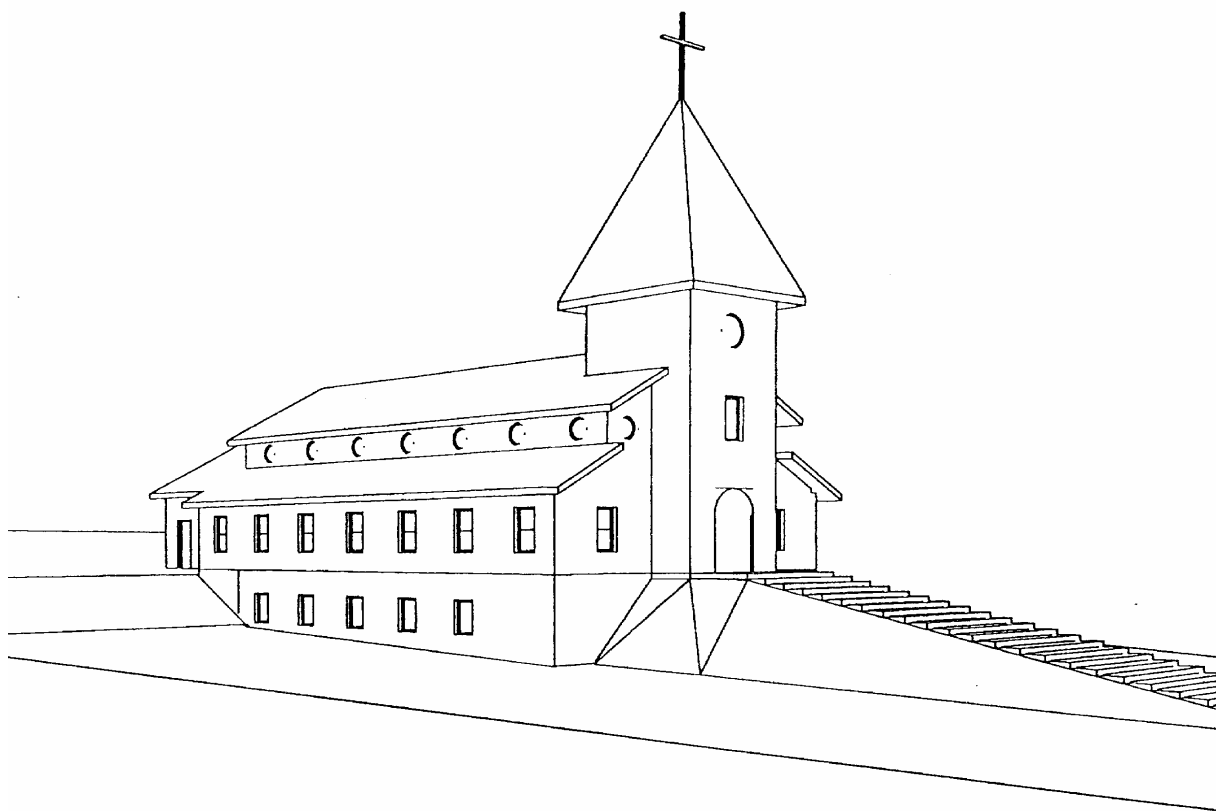
Pünkösöd után egy héttel megtörténik új templomunk ünnepélyes alapköszentelése. Szeretnénk többet imádkozni együtt

önmagunk és helyi egyházközségünk lelki erősödéséért, és új templomunk felépüléséért.

Júliustól minden hónap második szombatján délelőtt 8-12-ig csendes szentségimádást tartunk, félórás váltásokban, a templomban ezért a szándékért.

A Nagyheti szentségimádáshoz hasonlóan kérjük, hogy aki első alkalommal, július 8-án egy-egy fél órára el tud jönni, iratkozzon fel a sekrestyében megtalálható lapra.

Bárcziné Kapovits Judit

„Én parancsoltam, nem a tenger,
nyíljon a szikla, a kő, a hegy.
Erdő legderekből fáját kivágtam,
kérgét hasítottam, ágait pirittyoltam,
magam vonszoltam barlang bejáratához.
A két gerendát vasszeg nélkül ékeltem egymásba,
emeltem közsámoly magaslatára.
A kereszthez omlottak árva kiteszítottak.
Atyám! Törd fel a sziklák kemény magvát.
Adj új otthont, templomot, meleget, anyaméhet,
Ennek az irtott, pusztított, magapusztító,
De szűzmáriás magyar népnek.

Esztergomi Boldog Özséb (†1270)

„Testvéreim, Isten háza mi magunk vagyunk. Ebben a világban épülünk és a világ végén fogunk felszenteltetni. Az építés fáradtsággal jár, a felszentelés viszont ujjongó örömet hoz. Az Úr házát azonban csak azok építik, akik a szeretet kötőanyagával dolgoznak..., hogy alkalmassá legyenek a békés és hézagmentes egységre. Tehát: szívetekben az apostolok tanításából vessetek *alapot*, alázatból készítsétek a *padlózatot*, imádsággal és igaz beszéddel emeljétek *falakká* az üdvös tanítást, az Istenről szóló tanúságtétel legyen a világító *lámpás*, *oszlopként* hordozzátok a beteget, s mint a *tető*, oltalmazzatok a szegényeket, hogy az Úr a mulandó jótettekért örök kincseket adjon nektek, s mindörökre felszentelt templom lehessetek az Ő bennetek lakása által.”

Szent Ágoston

A TEMPLOM TÖRTÉNETE A SZENTÍRÁSBAN

Az ószövetségi templom

Az ősatyák korában fákat és forrásokat magában foglaló bekerített kultuszhelyek jelentették a zsidó szentélyeket, majd a pusztai vándorlás idején mozgó szentélyük volt a szövetség ládájának képében. Miután Dávid megszerzi, Jeruzsálem lesz a főváros, a templomot Salamon építi fel. Az Ószövetségben a templom Isten jelenlétét személyesítette meg, de a zsidók tudták, hogy Isten nem szorul kőből való házra, és csak kegyelemből tölti be a templomot dicsőségével. „*De vajon lakhatik-e Isten a földön? Hiszen az ég sőt az egeknek egei sem fogadhatnak magukba Téged, hát még ez a ház, amelyet én építettem!*” (1Kir 8,27) Mégis fenyegetett a hamis biztonság veszélye, amely abban a babonás bizalomban nyilvánult meg, hogy Isten köteles megvédeni szentélyét minden rossztól. A templom a prófétai hivatás helye volt, de egyre inkább a bálványszolgálaté és a felületes kultuszé is lett. Ezért a próféták próbálták jobb belátásra bírni a zsidóságot, de mivel ők nem hajlottak rá, a prófétai jóslatok beteljesedtek: Isten elhagyta templomát. „*Akkor az Úr dicsősége fölemelkedett a kerubról, a templom küszöbénél.*” (Ez 10, 4) A fogság évei és a szabadulás után megkezdődik a jeruzsálemi templom újjáépítése, de megint csak a próféták figyelmeztetnek, hogy ennél szükségesebb a lelki istentisztelet. Ez a gondolat már az Újszövetség lelkiségét vetíti előre.

Jézus és a templom

Jézus az őt megelőző prófétákhoz hasonlóan ugyancsak a legteljesebb tiszteletet tanúsította a jeruzsálemi templom iránt. A születése utáni negyvenedik napon József és Mária bemutatták őt a templomban. Tizenkét éves korában elhatározta; hogy a templomban marad, hogy emlékeztesse szüleit: Atyja dolgaiban kell fáradoznia. Rejtett életében évenként legalább egyszer, húsvét ünnepén fölment Jeruzsálembe, a templomba, nyilvános életének ritmusát pedig a nagy zsidó ünnepekre Jeruzsálembe vivő zarándokútjai határozták meg.

Jézus a templomba, mint az Istennel való találkozás kivételes helyére ment fel. Számára a templom Atyjának hajléka, az imádság háza és felháborodott, hogy külső előcsarnoka a kufárkodás helye lett. Tanítványai emlékeztek az írás szavára: *„Mert a házad iránti féltő szeretet emészt.”* (Zsolt 69,10; Jn 2,16-17)

Jézus korántsem volt ellenséges érzületű a templom iránt, ahol tanítása lényegét kifejtette. Csatlakozva Péterhez, akit eljövendő egyháza alapjául választott, meg akarta fizetni a templomadót. Mi több magát azonosította a templommal, ezzel Isten jelenlétének új jelét hozta létre, ezért testben történt megfeszítése a templom lerombolását vetíti előre, amely az üdvösségtörténet új korszakának kezdetét jelenti: *„Elérkezik az óra, amikor sem ezen a hegyen, sem Jeruzsálemben nem fogják imádni az Atyát.”* (Jn. 4,21)

Az Egyház – a Szentlélek temploma

Krisztussal való egysége folytán az egyház szellemi templomnak tekinti magát. *„Mert mi az élő Isten templomai vagyunk, ahogyan az Isten mondta: közöttük fogok lakni és járni, Isteniük leszek és ők az én népem lesznek.”* (2Kor 6,16) *„Mert ráépültetek az apostolok és a próféták alapjára, a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus lesz, akiben az egész épület egybeilleszkedik, és szent templommá növekszik az Úrban, és akiben ti is együtt épültök az Isten hajlékává, a lélek által.”* (Ef 2,20-22) Sőt, az egyes keresztények is Isten templomai, a Szentlélek templomai. *„Vagy nem tudjátok, hogy testetek, amit Istentől kaptatok, a bennetek levő Szentlélek temploma, és ezért nem a magatokéi vagytok?”* (1Kor 6,19-20)

HOL ÜNNEPELJÜNK? –a Katolikus Egyház Katekizmusa szerinti tanítás

Az Újszövetség „lélekben és igazságban” (Jn 4,24) folyó istentisztelete nincs egy kizárólagos helyhez kötve. Amikor a hívek összejönnek egy helyen, az igazán fontos „az élő kövekből”

épülő „lelki ház” (1Pt 2,4-5). A feltámadt Krisztus Teste lelki templom, amelyből az élő vizek forrása fakad. A Szentlélek Krisztusba testesít bennünket és „mi vagyunk az élő Isten temploma” (2Kor 6,16).

Amikor a vallás gyakorlása nincs akadályozva, a keresztények istentiszteleti célra épületeket emelnek. Ezek a látható egyházak nem egyszerűen a gyülekezés helyei, hanem jelzik és kinyilvánítják az adott helyen az élő Egyházzal, ami a Krisztusban kiengesztelődött és az emberekkel egyesült Isten temploma.

„Az imádság háza legyen szép, áhítatra hangoló és alkalmas a szertartások végzésére, hiszen az Eucharisztia ünneplésének és őrzésének helye és ide gyűl egybe a hívő nép; itt talál segítséget és vigasztalást az aki hittel imádja az áldozati oltáron értünk felajánlott és jelenlévő Isten Fiát, Üdvözítőnket.” Ebben az „Isten házában” kell, hogy a jelek igazsága és harmóniája, amelyek alkotják, kifejezzék Krisztust, aki jelen van és működik ezen a helyen.

Végül a templomnak eszkatologikus jelentése van. Hogy beléphessünk Isten házába, át kell lépni a *küszöböt*, amely a bűntől megsebzett világból az új élet világába való átmenetel szimbóluma. Ide minden ember meghívást kapott. A látható templom az atyai házat jelképezi, amely felé halad Isten népe, és ahol az Atya „letöröl a szemünkről minden könnyet” (Jel 21,4). Ezért a templom Isten *minden* gyermekének háza, szélesre tárt, hívogató kapujával.

Hol imádkozzunk?

(anekdota Martin Buber elbeszéléseiből)

Lévi Jiszkaksz rabbi előimádkozó volt a közösségben, és berekedt imádság közben. A bölcs rabbi megkérdezte: -Hogy van az, hogy rekedt leszel imádság közben? –Mert az állvány előtt állva hangosan imádkozom – felelte az. – Értem – mondta a másik. – Ha az élő Isten előtt imádkozol, nem fogsz berekedni.

Szentmisék rendje:

Vasárnap 9⁰⁰

Kedd, csütörtök, péntek, szombat 18⁰⁰

Máltai kápolna:

Vasárnap 11³⁰

Gyóntatás a misék előtt, vagy külön egyeztetett időpontban lehetséges.

Hivatalos ügyek intézése

Plébániai irodai fogadás bármilyen ügyben **kedden és csütörtökön 10⁰⁰-13⁰⁰**, **pénteken 16⁰⁰-17⁰⁰**.

Temetést, keresztelést és esketést legelőször a plébánossal kell egyeztetni.

Telefon: 343-717

HÉTFŐI ÉS SZERDAI NAPOKON NINCSEN SZENTMISE ÉS PLÉBÁNIAI FOGADÓÓRA SEM.

Várjuk mindazok jelentkezését, akik szívesen látnák vendégül Béla atyát egy vasárnapi ebédre. Bővebben: 344-231, Schumicky

RÓMAI ZARÁNDOKLAT (2000. október 5-12.)

A Jubileumi Szentévben az Örök Városba zárandoklókat szintén a Makrovilág Utazási Iroda hívja.

A program irányára római szállással: 97.980.-Ft

Róma környéki szállással: 84.980.-Ft.

Félpanziós felár: 22.700.-Ft.

Zarándok kártya: 16.200.-Ft.

Ladocsi Gáspár tábori püspök az elmúlt évben újraszentelte a budakeszi felé vezető úton a Fazekas Mihály utca torkolatánál található keresztet. Szeretnénk, hogy az útmenti kereszt szép és rendezett környezetével is falunk büszkesége legyen. A gondozáshoz és karbantartáshoz segítséget kérünk és várunk. Jelentkezés: Havas Vincénél (tel.:343-488)

A márciustól októberig tartó rendszeres locsolásra és a kéthetenkénti gazolásra, havi beosztás szerint eddig a következő családok jelentkeztek:

Június: Schumicky család

Július: Reményi család

Augusztus: Szabó család

A szerkesztéshez és kiadványunk tartalmassá tételéhez minden segítséget és ötletet szívesen fogadunk: a Schönstatti Családmozgalom pátyi családjai közül a Karvázy, Reményi és Schumicky család.

A szerkesztőség kijelölt táborhelye:

Karvázy, Széchenyi u. 6., 343-912